PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 641 (6075) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Miercuri 20 august 1969

ÎN CINSTEA MARII ANIVERSĂRI

UN FRAGMENT DE AVANPREMIERĂ

Baza sportivă studențească de la lacul Tei a câștigat în prestigiu și a căpătat în plus notă de seriozitate absolută de cînd, pe terenul verde din spatele clădirii comandamentului, se fac pregătiri pentru aniversarea eliberării țării.

Am asistat, într-una din zilele acestea, la un spectacol deosebit, în care iarba și cerul se armonizau perfect cu 125 de trupuri atletice în mișcări grațioase și ritmate.

Valuri nenumărate albastre și roșii se zbăteau în aer și dacă aș fi închis pe jumătate ochii aș fi putut să-mi imaginez o amețitoare scenă de cinema în care totul se învîrtește într-un șuvoi de culori și de forme.

Mi-a ieșit în întîmpinare un ghid benevol așa cum se întîmplă mai în toate ocaziile de acest fel.

„Sînt studenții de la Institutul pedagogic secția de educație fizică și sport", m-a lămurit ghidul. Alături, înarmați cu obiecte anti-solare, profesorii urmăreau mișcările grupului de studenți. Glasul amplificat prin pîlnie al lectorului Petru Dungaciu făcea corecturile necesare.

Natural, mi-am dat seama de la început că măiestria îmbinării mișcărilor nu era un van frumos pentru frumos.

O privire de ansamblu ametește și trebuie timp să te dezmeticești, ca să poți distinge fiecare fragment, fiecare trup, fiecare braț, fiecare văl colorat în parte.

Toți tinerii sînt aleși pe sprinceană, mi-a atras atenția ghidul. Toți sînt foarte buni la sport și la învățătură. Și mi-a făcut și cîteva prezentări, e drept de la distanță: Rodica Filip și Simionica Drăgoi, gimnaste de categoria a II-a, Lorelei Vasiliu, atletă categoria I, participantă la finala campionatelor republicane; Ștefan Orban, portar al echipei naționale de handbal, Ion Ivașcu, component al echipei cîștigătoare a „Cupei României" la oină etc.

Majoritatea studenților de pe terenul verde sînt în echipa de dansuri a Casei de cultură, cîștigătoarea pe țară a concursului de dansuri naționale din primăvară.

Așa că, după cum se vede „Non est omnium adire Corynthum"!

Conducătorii acestor tineri talentați sînt profesorii lor de zi de zi, care, o dată cu știința le imprimă și dragostea și devotamentul și sentimentul gigantice-lor potențe interioare, pe măsura elanului unei tinereți de 25 de aniversări.

Lectorii Claudia Mujicicov, Petre Dungaciu, Magda Silvin, asistenții Eliza Nedef, Ion Tudoran, Elena Mureșan, Utta Ionescu și Gheorghe Vasile împreună cu decanul Facultății de educație fizică și sport a Institutului pedagogic, conferențiarul Mihai Ionescu, nu-și precupețesc elanul, voința și dragostea pentru a arăta studenților că viața aceasta merită soare și inimi deschise și că recunoștința nu trebuie pusă în balanță cu nimic altceva.

Carmen CHRISTOF TOMESCU

Echilibrul personalității prin sport

reflecții

Activitatea — și poate ar trebui să scriem: arta — sportivă poate fi privită și înțeleasă din cele mai diferite perspective: ca nevoie fiziologică de mișcare, ca plăcere organică de coordonare a funcțiilor musculare, ca spectacol estetic al unei competiții, ca mijloc al dezvoltării armonioase a formelor corpului, sau ca evoluție istorică, din antichitate pînă în prezent. Viața pe stadion și pasiunea mulțimilor pentru manifestările energiei corpului omenesc au alcătuit una din constantele tuturor civilizațiilor.

Nu mă voi putea opri, în rîndurile de față, asupra acestor laturi deopotrivă de însemnate ale sportului: mă voi mărgini să amintesc rolul esențial al gimnasticii și efortului corporal în aer liber asupra formării și întreținerii echilibrului personalității. Aș vrea să menționez că existența sedentară, în încăperi închise, a omului modern, lipsa alimentației raționale, efectul intoxicațiilor, cu deosebire alcoolul și tutunul, surmenajul intelectual, alcătuiesc tot atîtea cauze care surpă dezvoltarea sănătoasă a personalității. Sportul înlătură efectele pustiitoare ale lipsei de igienă și ale excesele, îndeamnă pe om să ducă o viață conformă nevoilor sale fiziologice. Fiecare sport își are bucuriile și efectele sale salutare asupra vieții umane, exercitînd musculatura — care alcătuiește 40% din greutatea corporală! — oxigenînd sîngele, regularizînd funcțiunile circulatorii, dar în același timp dezvoltînd spiritul de inițiativă, energia corporală și sufletească, rezistența corpului și gîndului, înlăturînd efectele nocive ale vieții moderne, care nu respectă totdeauna condițiile unei vieți igienice.

Pentru că redacția ziarului **Sportul** mi-a făcut deosebita cinste de a-mi solicita un articol asupra activității sportive, voi face o mărturisire: deși nu am asistat decît o singură dată în viața mea — care este relativ înaintată — la o manifestare sportivă (în 1921 am admirat o competiție de fotbal între echipa Chinezul din Timișoara și re-

Ion BIBERI

(Continuare în pag. a 2-a)

Solemnitatea înmînării unor distincții sportive

Ieri după-amiază, în aula Institutului de Petrol, Gaze și Geologie, a avut loc o adunare festivă organizată de Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport în cinstea zilei de 23 August.

În expunerea făcută cu acest prilej, președintele Consiliului Național, **Anghel Alexe**, a trecut în revistă drumul rodnic străbătut de mișcarea sportivă românească în acest sfert de veac, succesele repurtate, rod al conducerii de către partid și al sprijinului acordat de statul socialist, subliniind că pentru viitor, în lumina sarcinilor reieșite din lucrările istoricului Congres al X-lea, activitatea de educație fizică capătă atribuții sporite, un și mai pregnant rol social, misiunea nobilă de a contribui la creșterea unor generații puternice, sănătoase, multilateral dezvoltate, capabile să-și aducă întregul aport la edificarea socialismului și comunismului în patria noastră.

„Cred că sînt în asentimentul adunării — a spus în încheiere vorbitorul — dacă voi exprima aici calda noastră recunoștință față de Partidul Comunist Român, Comitetul său Central, tovarășul Nicolae Ceaușescu personal, pentru grija, sprijinul și îndrumarea primite și voi încredința conducerea de partid și de stat de întregul nostru devotament, de hotărîrea nestrămutată de a munci neobosit pentru dezvoltarea sportului românesc, pentru înflorirea patriei noastre socialiste".

A avut loc apoi solemnitatea înmînării unor distincții.

În semn de omagiu pentru activitatea rodnică și îndelungată depusă, un număr de peste 100 lucrători din domeniul sportului au primit din partea Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport „DIPLOMA DE ONOARE" acordată cu ocazia aniversării a 25 de ani de la Eliberare.

De asemenea, a fost acordat titlul de „ANTRENOR EMERIT" următorilor:

Gheorghe Cobzue (tenis cîmp), I. Constantinescu-Nehoi (atletism), Alexandru Popescu (baschet), Constantin Dumitrescu (box), Francisc Cerhati, Pall Barcani, Ion Bulugioiu (canotaj), George Craioveanu (modelism), Alexandru Rafailescu (oină), Gheorghe Constantinescu și Gheorghe Petrescu (volei).

Titlul de „MAESTRU EMERIT AL SPORTULUI" a fost atribuit următorilor:

Al. Floricioiu și A. Irimia (alpinism), Ilie Savel și Constantin Grecescu (atletism), Alex. Marcu, Tudor Nicolae, Ion Suciu și Ion Bota (aviație), Eva Ferencz (baschet), Constantin Ciucă, și Calistrat Cuțov (box), Ioana Tudoran, Mitana Botez, Maria Hublea, Ileana Nemeth și Ștefania Borisov (canotaj), Ion Bobocel și Otto Heintz (modelism), Nicolae Buescu și Nicolae Sădeanu (moto), Costel Iancu (oină), Francise Simion și Aurel Zahan (polo), Elena Trandafir, Cornelia Moldoveanu și Florica Negulolu (popice), Paul Ciobănel (rugby), Sonia Colceriu și Magda Niculescu (volei), Ilie Năstase (tenis).

CITIȚI ÎN PAG. A 4-A

ECOURI ÎN LUMEA SPORTIVĂ DUPĂ VICTORIA ECHIPEI ROMÂNIEI ÎN FINALA INTER-ZONE A „CUPEI DAVIS"

Două corespondențe speciale de la Londra și Cleveland — *În exclusivitate pentru* sportul

S-A ÎNCHEIAT MAREA SĂRBĂTOARE A SPORTULUI SĂTESC

Ieri, la ora prînzului, ne-am luat la revedere de la solii sportului sătesc, oaspeți ai Capitalei cu ocazia primei finale republicane a „Cupei tineretului de la sate".

După patru zile de concurs, marți, la ora 13, au fost cunoscuți ultimii campioni naționali ai anului 1969, care, asociați celor decretați duminică de sporturile individuale, estimează cifra de 130 — detașamentul celor mai înzestrați tineri pe care-i cunoaște, în momentul de față, sportul din satele României.

Vrînd să mențină competiția, pînă la ultimul ei gong, la un înalt nivel și să imprime participanților o puternică și neștearsă amintire, organizatorii competiției au conferit și momentului final — cel al închiderii ediției de vară a „Cupei tineretului de la sate" — aceleași dimensiuni acordate festivității de deschidere a finalei: în acordurile fanfarei, participanții întrecerilor de la București au făcut turul de onoare

MOMENT FINAL

al stadionului Tineretului, după care s-au aliniat — efectiv numeros și policrom — în ordinea alfabetică a județelor, așteptînd momentul culminant: premierea.

Chemați de vocea crainicului și însoțiți de aplauzele tribunelor, sportivii înaintează pe rînd să îmbrace tricourile de campioni naționali sătești; surid mai întîi blitzurilor fotoreporterilor voleibalistele din Miercurea Sibiului, cea mai tînără echipă din finală, apoi voleibaliștii din Răcăjdia, handbaliștii din Lovrin, fotbaliștii din Mînăstirea și oinarii din Gherăiești.

Cupe de cristal (oferite de C.C. al U.T.C. și C.N.E.F.S.) și medalii de campioni — trofee prețioase pe care le înregistrează panopliile sportive ale comunelor respective — seturi de echipament sportiv și avalanșe de felicitări răsplătesc eforturile depuse de reprezentativele

Nușa MUȘCELEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

Handbaliștii din Lovrin, care depășindu-și cu autoritate adversarii, au intrat în posesia multrîvnitelor tricouri de campioni Foto: V. BAGEAC

FOTBAL: VICTORIE LEJERĂ, ÎN FINALĂ

Unirea Mînăstirea (jud. Ilfov) — Unirea Tomnatec (jud. Timiș) 4-1 (2-1)

Diferența de „categorie" și-a spus cuvîntul încă din startul partidei. Divizionarii C, fotbaliștii din Mînăstirea, și-au dominat partenerii de joc (care activează la „promoție") la toate capitolele: fizic, tehnico-tactic și gabarit.

Într-adevăr, elevii antrenorului Tinel Popescu au alcătuit o formație omogenă, apărătorii au pasat constructiv, la firul ierbii, mijlocașii Ratcu II și Costache I s-au mișcat permanent și au pasat oportun, iar în „față" linia întîi a dat mult de furcă portarului Dudan.

Golul întîi a căzut relativ repede: în min. 10, **Ratcu II** (un vîrf de atac bun și la divizia B) a urmărit insistent mingea (trimisă de Căpraru în adîncime) pe care a împins-o pe lîngă portarul ieșit în întîmpinare: 1—0. Două minute mai tîrziu, fotbaliștii din Mînăstirea au majorat scorul: Oprea a șutat puternic, din interiorul careului, portarul Dudan a respins balonul cu dificultate, pînă în picioarele lui **Ratcu II** care l-a expediat cu sete, în plasă, din apropiere: 2—0. În continuare, în cîmp jocul a avut același aspect, dar „pe poartă" Unirea din Mînăstirea n-a mai perseverat cum o făcuse pînă atunci, fapt de care au profitat partenerii de întrecere: în min. 45, la o lovitură de colț, Ciriap a executat înalt, în careu, și Anton, înălțat peste un buchet de apărători, a reluat puternic, trimițînd balonul în plasă: 3—2.

După gol, echipa Unirea

G. NICOLAESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

PRIMUL TITLU DE CAMPION AL EUROPEI

Așadar, sportivul PETRE ȘANDOR și-a înscris primul numele pe lista campionilor europeni de tir din 1969, cîștigînd proba de pușcă cu aer comprimat, inclusă pentru prima oară în programul seniorilor. Petre Șandor, născut la Oradea, la 1 februarie 1937, practică tirul sportiv din anul 1954. Din 1962 face parte din secția de tir a clubului Steaua. De peste 10 ani, el este nelipsit din lotul republican. A participat la mai multe ediții ale mondialelor și europenelor, iar în 1968 a fost selecționat pentru prima oară în delegația pentru J.O. Concurează cu rezultate bune la toate genurile de armă cu glonț. Cele mai bune rezultate le-a obținut la arme de calibru mare, la armă liberă și pușcă militară, probe la care deține de ani de zile titluri de campion (peste 20) și recorduri naționale. În ultimul timp, P. Șandor și-a dovedit măiestria și la pușcă cu aer comprimat.

ECHIPA ROMÂNIEI — CAMPIOANĂ EUROPEANĂ LA TIR, CU UN NOU RECORD MONDIAL

(Citiți amănunte în pag. a 4-a)

MÎNDRIA DE A FI ROMÂN

Unii dintre prietenii mei mai vechi, care nu sînt deprinși cu viața agitată și multicoloră a stadioanelor, știindu-mă încă în contact cu realitățile noastre sportive, mă întreabă care este secretul performanțelor răsunătoare pe care le obțin, din ce în ce mai des, sportivii noștri pe plan internațional și care contrastează cu modestia rezultatelor de pe vremuri. Dintre explicațiile pe care le pot da nu lipsesc desigur nici aplicarea unei riguroase metodici științifice în lungile și grelele ore de antrenament, nici crearea atentă și susținută a unor cadre de instruire, nici investițiile făcute, de un timp încoace din ce în ce mai masiv, în baze și materiale sportive.

Lămuririle mele au darul să risipească o anumită neîncredere pe care o citesc pe chipul multora și acest lucru mă face să mă întreb: să fie oare numai atît?

Numai faptul că a muncit înverșunat, metodic și perseverent a făcut-o pe Lia să urce pe o anumită treaptă a podiumului, visată de-a lungul a patru Olimpiade? Numai faptul că a fost bine îndrumată de niște profesori pricepuți și atenți a făcut-o pe Viorica să-și încordeze mușchii în bătaia care a dus-o din pragul unei piste de sărituri pînă la semnul unui record mondial și pe aceeași treaptă olimpică, cea mai de sus? Și numai faptul că Țiriac și Năstase au avut la dispoziție mingi mai bune și orice fel de rachete au vrut, explică cum am ajuns să ne gîndim azi în ce vitrină am putea așeza, în septembrie, printre atîtea cupe de aur și o salatieră de argint?

Nu mi-a fost greu să aflu răspunsul.

Într-o lume în care România este privită cu o atenție ce sporește pe zi ce trece, cu o aprobare și cu o nestăvilită admirație pentru realizările ei în toate domeniile, pentru atitudinea ei în toate problemele vieții internaționale, sportivul român se prezintă pe stadioanele marilor întreceri însuflețit de un sentiment din ce în ce mai puternic: MÎNDRIA DE A FI ROMÂN.

Sentimentul acesta l-am avut întotdeauna noi, sportivii români, dar poate că altădată am șovăit, atunci, în încleștarea în care trebuia să trecem peste înălțimea ștachetei, să aruncăm dincolo de depărtarea recordului sau să ajungem înaintea clipei în care alții puteau rupe firul alb al sosirii. Poate că atunci, altădată, nu ne-am încumetat să ne asmutim împotriva culmilor înalte pe care se poate ajunge prin învățătură, muncă și voință.

Nu ne-am încumetat atunci pentru că încă nu răsunase glasul care, însuflețindu-ne pe noi, a spus răspicat lumii întregi că această țară frumoasă este numai a noastră. Glasul care ne-a spus că frumoasă fiind, trebuie s-o facem și mai frumoasă și că bogată fiind trebuie să o facem și mai bogată. Că locul nostru este alături de cei mai buni și că sîntem egali în drepturi cu oamenii din toate țările lumii, încredințîndu-ne astfel că avem pentru ce să fim mîndri.

Azi — și de azi încolo — glasul acesta va răsuna veșnic în noi. Ne va aduce aminte că oriunde, oricînd, trebuie să avem hotărîrea de a privi înainte, cinstit, cu ochii limpezi, spre soare, cu fruntea sus.

Avem atîtea de făcut. Și în sport. Muncim cu drag. Știm carte. Și vrem. Am adunat mijloacele și le vom adăuga și altele. Am înmulțit victoriile și le vom înmulți cu altele.

Sîntem mîndri că sîntem români.

Dorin DRON

DACĂ VEI FI ÎNTREBAT...!

● Flacăra boxului arde de 60 de ani ● Maeștri care își onorează meseria ● Imensa bucurie a eclipsat durerea unei fracturi ● 45 de medalii — bilanțul fructuos al unui sfert de veac

MĂ adresez ție, tînăr cititor, care parcurgînd aceste rînduri îți manifești, într-un fel sau altul, pasiunea sau, cel puțin, simpatia pentru box, această disciplină sportivă căreia i se mai spune (și cu altă ocazie am să-ți destăinui de ce) „arta nobilă". Ție, care atunci cînd încerci, față de colegii de muncă sau de școală, față de părinți, să explici ce îți place din această „bătaie cu pumnii", sau ce forță ascunsă îți atrage pașii spre sălile de antrenament și spre cele de competiții, nu reușești întotdeauna să te faci înțeles. Ție, care — poate pe ascuns — decupezi din reviste și ziare poza unui Monea, Ciucă sau Cuțov și o așezi în caietul — știut numai de tine — alături de Pelé, Dumitrache, Ioli, Merckx sau Cassius Clay!

Să știi că nu întîmplător te-am ales pe tine ca să-ți împărtășesc anumite lucruri despre box, și tot nu întîmplător mi-am ales aceste zile pentru ceea ce vreau să-ți spun.

Vorbindu-ți ca un prieten, nu doresc decît să te sprijin în a te face înțeles atunci cînd, discutînd despre box cu... nu știu cine, simți nevoia unor explicări.

ACUM ȘASE DECENII, ÎN CIȘMIGIU

DACĂ VEI FI ÎNTREBAT de ce îți place boxul, să știi că nu este suficient numai răspunsul: „fiindcă este sportul celor curajoși, celor cu voință, cu dîrzenie"! Aceste calități sînt specifice tuturor sportivilor noștri, care în anii de după '44 au făcut cunoscut tricolorul românesc peste mări și țări. Cu aceste calități toți sportivii noștri, nu numai boxerii, au purtat imnul patriei în îndepărtata Australie, în Japonia, în Mexic și în alte colțuri de lume!

Devii convingător dacă în răspuns te referi la lucruri poate mai puțin cunoscute de cei cu care discuți.

Să le vorbești de tradiția boxului în țara noastră, de cei aproape 60 de ani ciți au trecut de cînd, în jurul unui țarc improvizat în Cișmigiu, străbunicii tăi priveau curioși cum un românaș de-al nostru, fără să stea mult pe gînduri, își sufleca mînecile și răspundea provocării unui temut campion străin, venit să ne demonstreze arta boxului. Să spui ce ai auzit despre un Toma Aurel, care după ce și-a creat faima în întreaga Europă, a traversat Oceanul și a îngenuncheat și pe acolo mulți adversari. Să spui că ai citit despre un Lucian Popescu, care a reușit la vîrsta de 18 ani să cucerească una dintre cele trei centuri europene care i-au încununat cariera pugilistică de-a lungul anilor.

Să afirmi cu convingere că această tradiție, formată și transmisă cu multe sacrificii, izvorîte din vitregia unor timpuri cînd și în sport domnea exploatarea, a avut purtători de nădejde în boxeri ca: Dumitru Teică, Constantin Nour, Dumitru Călinescu, Cristian Panaitescu, Gheorghe Axioti, Petre Pop și mai tîrziu Ion Popa, Ion Chiriac, Mielu Doculescu, Constantin Cionoiu și alții. Deveniți, pentru generațiile care au urmat, neobosiți propagatori ai boxului și pricepuți pregătitori de noi talente, aceștia au dobîndit adevărata satisfacție numai în ultimul sfert de veac, cînd munca și experiența lor au dat contur unei școli a boxului românesc.

Ascultat cu mult interes ai să fi atunci cînd ai să vorbești de respectul și aprecierea de care se bucură azi acești antrenori-pedagogi, din rîndul cărora trei au primit înaltul titlu de EMERIT, iar mulți alții își onorează frumoasa meserie cu formarea și pregătirea unor noi campioni. Poate mai puțin ai auzit de nume ca: prof. Ion Marinescu, Victor Alexandru, Pe-

ing. Constantin CHIRIAC

(Continuare în pag. a 2-a)

Echipa braziliană Palmeiras, în formația standard. De la stînga la dreapta (sus): CHICAO, EURICO, BALDOCCHI, NELSON, ADEMIR, DA GUIA, ZECA; (jos): COPEU, JAIME, CESAR, DUDU, SERGINHO. (Citiți, în pagina a 3-a, avancronica meciului Dinamo București — Palmeiras)